

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Wrocław, dnia 21 kwietnia 2016 r.

NK-KS.431.1.4.2016.MF

Pan
Adam Zaniewski
Przewodniczący
Rady Gminy Miękinia

Wystąpienie pokontrolne

Na podstawie art. 258 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 23) oraz imiennych upoważnień: o sygn. NK-KS.0300.9.2016.MF i NK-KS.0300.10.2016.MF udzielonych przez Wojewodę Dolnośląskiego dnia 2 lutego 2016 r. oraz upoważnienia o sygn. NK-KS.0300.25.2016.MF udzielonego przez Wojewodę Dolnośląskiego 9 lutego 2016 r. zespół kontrolny z Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu w składzie: Matylda Furmanek – inspektor wojewódzki (przewodnicząca zespołu kontrolnego), Monika Grzywalska - Świątek – starszy inspektor wojewódzki oraz Natalia Gonet – inspektor wojewódzki z Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu przeprowadził w Radzie Gminy Miękinia z siedzibą przy ul. Kościuszki 41, 55-330 Miękinia, kontrolę problemową w trybie zwykłym w przedmiocie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków przez organ stanowiący jst. Kontrolą objęto okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia kontroli. Czynności kontrolne w siedzibie Urzędu przeprowadzono w dniu 10 lutego 2016 r.

Kontrolę przeprowadzono w oparciu o plan kontroli na I półrocze 2016 r., zatwierdzony przez Wojewodę Dolnośląskiego w dniu 23 grudnia 2015 r.

Kontrolę organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków przeprowadzono w zakresie: zgodności sposobu rejestracji i przechowywania skarg i wniosków z wymogami art. 254 k.p.a.; zgodności terminów przyjmowania obywateli w sprawach skarg i wniosków; analizy przebiegu załatwiania skarg i wniosków.

Ostatnia kontrola w przedmiocie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków, została przeprowadzona w kontrolowanej jednostce w dniu 28 kwietnia 2008 r. W wyniku kontroli nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości, w związku z czym odstąpiono od formułowania zaleceń pokontrolnych.

Przewodniczącym Rady Gminy Miękinia jest Pan Adam Zaniewski wybrany uchwałą z dnia 28 listopada 2014 r. nr I/1/14 w sprawie wyboru Przewodniczącego Rady Gminy Miękinia. W okresie od 1 stycznia 2013 r. do 1 grudnia 2014 r. Przewodniczącym Rady Gminy Miękinia był Pan Jan Jakisz wybrany uchwałą z dnia 30 listopada 2010 r. nr I/1/10 w sprawie wyboru Przewodniczącego Rady Gminy Miękinia.

Podczas kontroli informacji udzielała oraz dokumenty udostępniała Pani Irena Jezierska zatrudniona na stanowisku inspektora ds. obsługi Rady Gminy.

Wykonywanie zadań w przedmiocie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków przez kontrolowaną jednostkę oceniam pozytywnie z nieprawidłowościami.

Powyższą ocenę dokonano w oparciu o przedstawiony poniżej stan faktyczny i prawny, mając na uwadze również wyjaśnienia złożone przed sporządzeniem projektu wystąpienia pokontrolnego pismem z dnia 4 marca 2016 r. o sygnaturze ORG.0004.10.2016 (data wpływu do Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego w dniu 8 marca 2016 r.).

[Dowód: akta kontroli str.100-101]

Powyższą ocenę uzasadniam następująco:

Tryb przyjmowania i załatwiania skarg i wniosków przez Radę Gminy Miękinia nie został formalnie określony. Jednakże z wyjaśnień złożonych przez Panią Irenę Jezierską wynika, iż wpływająca do Rady skarga trafia do Przewodniczącego Rady, który dekretuje skargę do Komisji Rewizyjnej. Komisja po analizie przygotowuje projekt uchwały. Rada Gminy na sesji głosuje nad projektem uchwały, a po jej podjęciu Przewodniczący zawiadamia skarżącego o sposobie załatwienia skargi przesyłając mu uchwałę wraz z uzasadnieniem.

[Dowód: akta kontroli str.19]

W czasie trwania czynności kontrolnych godziny pracy Urzędu zostały wyznaczone w poniedziałki, wtorki i czwartki w godz. od 7:30 do 15:30, w środy w godzinach 7:30 do 17:00 oraz w piątki w godzinach 7:30 do 14:00. Ustalono, iż Przewodniczący Rady Gminy Miękinia przyjmuje interesantów podczas dyżurów w środy w godzinach 16:00 do 16:30, o czym zawiadamia stosowna wywieszka w siedzibie organu. Należy zatem uznać, iż godziny przyjęć w sprawach skarg i wniosków ustalone zostały prawidłowo.

Informacja o terminie dyżurów w zakresie przyjęć interesantów w sprawie skarg i wniosków umieszczona jest w widocznych miejscu w siedzibie organu, stosownie do dyspozycji art. 253 § 4 k.p.a.

W wyniku kontroli ustalono, iż w kontrolowanej jednostce realizowany jest zapis §3 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. z 2002 r., Nr 5, poz. 46), zgodnie z którym przyjmowanie i koordynowanie rozpatrywania skarg i wniosków powierza się wyodrębnionej komórce organizacyjnej lub imiennie wyznaczonemu pracownikowi. Koordynację rozpatrywania skarg i wniosków wpływających do Rady Gminy powierzono pracownikowi zatrudnionemu na stanowisku inspektora ds. obsługi Rady Gminy, co potwierdza zapis w zakresie czynności, uprawnień i odpowiedzialności. Stosownie

do Rozdziału II ust. 8 do zadań inspektora zatrudnionego na ww. stanowisku należy cyt. „*przyjmowanie skarg i wniosków*”.

W toku kontroli ustalono, iż w Radzie Gminy Miękinia prowadzony jest rejestr skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio. W kontrolowanym okresie do Rady nie wpłynęły żadne skargi i wnioski, które nie należały do właściwości tego organu, zatem rejestr skarg i wniosków przekazywanych według właściwości nie był prowadzony.

Kontrola wykazała, iż przedmiotowy rejestr prowadzony jest starannie, w sposób czytelny, umożliwiający kontrolę przebiegu i terminów załatwiania poszczególnych skarg i wniosków, tj. zgodnie z dyspozycją art. 254 k.p.a.

[Dowód: akta kontroli str.20-25]

W okresie objętym kontrolą, w rejestrze skarg i wniosków zewidencjonowano 13 skarg tj. 4 skargi w 2013 r., 2 skargi w 2014 r. oraz 7 skarg w 2015 r. Do Rady Gminy Miękinia w kontrolowanym okresie nie wpłynął żaden wniosek.

W oparciu o dokumentację ustalono, iż we wszystkich skontrolowanych przypadkach Rada dokonała właściwej kwalifikacji otrzymanych pism. Ponadto, wszystkie skargi, do których załatwienia właściwy był kontrolowany organ zostały załatwione, a do skarżących wysyłano zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi.

Jednakże w przypadku skarg zaewidencjonowanych w rejestrze pod poz. 2/2013, 4/2013, 1/2014, 2/2015, 3/2015, 5/2015, 6/2015, 7/2015 do skarżącego skierowane zostało zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi niespełniające wymogów przewidzianych art. 238 § 1 k.p.a. Zgodnie z powołanym przepisem zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.

W każdym z wymienionych powyżej przypadków skarga uznana została przez Radę Gminy Miękinia za bezzasadną. Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi nie zawierało jednak uzasadnienia prawnego oraz pouczenia o treści art. 239 k.p.a.

W wyjaśnieniach z dnia 4 marca 2016 r. wskazano, iż cyt. „*Wskazane zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi nie zawierały pouczenia o treści art. 239 k.p.a., co wynikało z niedopatrzenia*”

[Dowód: akta kontroli str.100-101]

Wyjaśnienia zostały uznane za przyczynę powstania powyższej nieprawidłowości.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono, iż skarga z dnia 18 stycznia 2014 r. wpłynęła do Rady w dwóch egzemplarzach. Po raz pierwszy złożona została bezpośrednio w Urzędzie Gminy Miękinia w dniu 28 stycznia 2014 r., po raz drugi przekazana przez Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji w dniu 10 kwietnia 2014 r. Ustalono, iż przedmiotowa skarga wpisana została do rejestru skarg i wniosków dwa razy, tj. pod poz. 1 w 2014 r. oraz pod poz. 3 w 2014 r. Ponadto w sprawie przedmiotowej skargi Rada podjęła dwie uchwały, tj. uchwałę nr XL/429/14 z dnia 28 lutego 2014 r. w sprawie rozpatrzenia skargi (...) na działalność Wójta Gminy Miękinia oraz uchwałę

nr XLIII/438/14 z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie rozpatrzenia ponownej skargi (...) na działalność Wójta Gminy Miękinia.

[Dowód: akta kontroli str.39-56]

W piśmie z dnia 4 marca 2016 r. Przewodniczący Rady potwierdził, iż uznał, że skarga, która wpłynęła w dniu 10 kwietnia 2014 r. jest nową skargą, podczas gdy w istocie oba pisma należało potraktować jako jedną skargę.

Mając na uwadze, iż skarga zarejestrowana pod poz. 3 w 2014 r. nie była skargą ponowioną a jedynie kolejnym egzemplarzem skargi zarejestrowanej pod poz.1 w 2014r. uznać należy, iż Rada Gminy Miękinia nie była zobligowana do ponownego jej rozpatrzenia.

W zakresie właściwości organu do rozpatrzenia skargi ustalono, iż w większości przypadków organ rozpatrywał skargi zgodnie z właściwością.

Niemniej jednak w oparciu o skontrolowane sprawy stwierdzono, iż skarga pod poz. 3 w 2013 roku nie została przekazana do właściwego organu. Zarzuty w przedmiotowej skardze dotyczyły realizacji podstawy programowej wychowania przedszkolnego, a w szczególności organizacji zajęć z religii. Skarga ta wpłynęła do Urzędu Gminy Miękinia w dniu 20 września 2013 r., została rozpatrzona przez Radę Gminy Miękinia w dniu 25 października 2013 r. i uznana za bezzasadną uchwałą nr XXXVI/390/13. Zgodnie z art. 31 ust. 1 pkt. 1 oraz art. 33 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 2156) *kurator oświaty sprawuje nadzór pedagogiczny nad publicznymi i niepublicznymi przedszkolami, innymi formami wychowania przedszkolnego (...), które znajdują się na obszarze danego województwa. Nadzorowi podlega w szczególności (...) realizacja podstaw programowych i ramowych planów nauczania.* W myśl art. 34 ust. 1 ustawy o systemie oświaty, jeżeli szkoła lub placówka albo organ prowadzący prowadzi swoją działalność z naruszeniem przepisów ustawy, organ sprawujący nadzór pedagogiczny może polecić, w drodze decyzji, usunięcie uchybień.

[Dowód: akta kontroli str. 75-83]

Zgodnie z art. 236 w związku z art. 233 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 23) skarga w sprawie indywidualnej, która nie była i nie jest przedmiotem postępowania administracyjnego, powoduje wszczęcie postępowania, jeżeli została złożona przez stronę. Jeżeli skarga taka pochodzi od innej osoby, może spowodować wszczęcie postępowania administracyjnego z urzędu, chyba że przepisy wymagają do wszczęcia postępowania żądania strony. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest w tym przypadku organ uprawniony do wszczęcia postępowania, którym jest Dolnośląski Kurator Oświaty. Ponadto przepis art. 231 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.

Z wyjaśnień udzielonych w toku kontroli wynika, iż cyt. „*Skarga nie została przekazana do Kuratorium Oświaty*”.

Ponadto w toku czynności kontrolnych stwierdzono, iż w dniu 6 listopada 2013 r. do Urzędu Gminy wpłynęła skarga dotycząca działalności Wójta Gminy Miękinia, która

została rozpatrzona przez Radę Gminy Miękinia na sesji w dniu 29 listopada 2013 r. i uznana uchwałą nr XXXVII/401/13 za bezzasadną w części rozwiązania problemu zalewania wodami opadowymi działek nr 473/3, 473/4 oraz 475/5, zlokalizowanych w Lutyni oraz za zasadną w części skargi na brak odpowiedzi w terminie ustawowym na pisma z dnia 24 czerwca 2013 r. i z dnia 3 lipca 2013 r. Mając na uwadze, iż pismo zostało zatytułowane przez wnoszące jako zażalenie na bezczynność, w toku kontroli wystąpiono o wyjaśnienie, czy przedmiotowa skarga nie została złożona w sprawie, w której toczyło się postępowanie administracyjne. W piśmie z dnia 4 marca 2016 r. wyjaśniono, iż cyt. *”W przedmiotowej sprawie nie toczyło się postępowanie administracyjne, którego stroną byłyby panie (...).”*

[Dowód: akta kontroli str. 84-96]

W świetle ww. wyjaśnień uznano, iż Rada Gminy Miękinia była właściwa do rozpatrzenia przedmiotowej skargi. W sytuacji, gdyby skarga została złożona w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne, podlegałaby ona rozpatrzeniu w toku postępowania zgodnie z przepisami k.p.a. (art. 234 pkt 1 k.p.a.) lub stanowiłaby materiał, który organ prowadzący postępowanie powinien rozpatrzyć z urzędu (art. 234 pkt 2 k.p.a.). W takim przypadku organem właściwym do rozpatrzenia skargi byłby organ uprawniony do wszczęcia postępowania lub organ, przed którym toczy się postępowanie (art. 236 k.p.a.).

Z dokumentów zebranych w toku kontroli wynika, iż w przypadku skargi zarejestrowanej pod poz. 2 w 2014 r. Rada Gminy Miękinia rozpatrzyła skargę dot. nieprawidłowości w postępowaniu zakończonym decyzją administracyjną prowadzonym przez Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej. Skarga ta uznana została przez Radę za bezzasadną uchwałą nr XLIII/439/14 z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie rozpatrzenia skargi (...) na działalność kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Miękini. Jako podstawę prawną powołany został art. 229 pkt 3 k.p.a. Z wyjaśnień udzielonych w toku kontroli wynika, iż cyt. *„w ocenie organu stanowiącego gminy w przypadku niniejszej skargi nie było podstaw do jej przekazania do Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Miękini, albowiem postępowanie (...) zostało prawomocnie zakończone przed wniesieniem skargi z dnia 31.03.2014 r. Ponadto w/w skarga dotyczyła zaniechania obowiązków urzędniczych przez kierownika GOPS”*

[Dowód: akta kontroli str.100-101]

Wyjaśnienia te nie zostały uznane. Zgodnie z art. 235 § 1 k.p.a. skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylenia lub zmiany, które może być uwzględnione, z zastrzeżeniem art. 16 § 1 zdanie drugie. Ponadto zgodnie z art. 236 k.p.a. w przypadkach określonych w art. 233 i 234 organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest organ uprawniony do wszczęcia postępowania lub organ, przed którym toczy się postępowanie, a w przypadkach określonych w art. 235 - organ właściwy do wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo do jej uchylenia lub zmiany.

Na mocy wskazanych powyżej przepisów ustawodawca przyjmuje zatem generalną zasadę pierwszeństwa postępowania jurysdykcyjnego przed skargowym i transformacji skargi w odpowiedni środek postępowania jurysdykcyjnego. Mając powyższe na uwadze uznano, iż w ww. przypadku nie ma zastosowania art. 229 pkt 3 k.p.a., zatem właściwość do rozpatrzenia przedmiotowej skargi ustalona została nieprawidłowo.

W toku czynności kontrolnych ustalono, iż w dniu 5 lutego 2015 r. do Rady Gminy Miękinia wpłynęła skarga zaewidencjonowana pod poz. 1 w 2015 r. dot. Wójta Gminy Miękinia oraz Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej. Rada odrzuciła przedmiotową skargę uchwałą nr V/38/15 z dnia 27 lutego 2015 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Miękinia oraz na Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej. W uzasadnieniu wskazano, iż cyt. *„treść pisma z dnia 24 stycznia 2015r. nie pozwala na uznanie go skargą w rozumieniu art. 227 k.p.a.”* Mając na uwadze, iż w myśl art. 227 k.p.a. skarga może dotyczyć bardzo szerokiego katalogu okoliczności wystąpiono do Przewodniczącego Rady Gminy Miękinia o wyjaśnienie przyczyn nieuznania pisma za skargę. W wyjaśnieniach z dnia 4 marca 2016 r. wskazano, iż cyt. *„Treść pisma i zarzuty w nim zawarte nie dawały Radzie Gminy możliwości merytorycznego odniesienia się. Tytułem przykładu można wskazać, że p. (...) zawarła zarzuty przeciwko osobom fizycznym, sposobu ich zachowania, koligacji oraz powiązań rodzinnych pracowników urzędu, ich sfery życia prywatnego. Jakkolwiek katalog spraw będących przedmiotem skargi a wymienionych w art. 227 k.p.a. jest przykładowy, tym nie mniej nie oznacza to całkowitej dowolności formułowaniu zarzutów wobec organu, albowiem zarzuty muszą pozostawać w związku ze sferą działania bądź zaniechania wykonywania obowiązków przez organ. Organ może załatwić skargę w ten sposób, że uznaje ją za zasadną bądź uzna za niezasadną. Odmownym załatwieniem będzie również odrzucenie, gdy treść skargi wykracza poza zakres. Rada Gminy w Miękini jakkolwiek na mocy obowiązujących przepisów art. 229, pkt 3 zobligowana jest do rozpatrzenia skargi na wójta gminy, to tym nie mniej nie jest uprawniona do wyjaśniania oceny zachowań oraz postępowań osób wskazanych w piśmie, o ile nie pozostają w związku z wykonywaniem przez nie określonych czynności i działań w ramach nałożonych obowiązków. Z tych też względów pisma nie uznano za skargę. Okoliczności podnoszone w skardze nie dawały podstaw do załatwienia „skargi” w innym trybie.”*

[Dowód: akta kontroli str.100-101]

Przedmiotowe wyjaśnienia zostały uwzględnione. Postępowanie Rady Gminy Miękinia w powyższej sprawie oceniono jako prawidłowe.

W zakresie terminowości załatwiania skarg i wniosków w oparciu o skontrolowane sprawy stwierdzono, iż większość skarg i wniosków, do załatwienia których właściwy był kontrolowany organ zostały załatwione bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie miesiąca do czego obliguje art. 237 § 1 k.p.a.

Niemniej jednak w przypadku skarg zarejestrowanych pod poz. 1 w 2014 r., 2 w 2015 r. oraz 3 w 2015 r. termin ten został przekroczony. Podkreślenia wymaga, iż w myśl art. 36 § 1 k.p.a. o każdym przypadku niezakończonych sprawy w terminie określonym w art. 35 lub w przepisach szczególnych organ administracji publicznej jest obowiązany zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy. Obowiązek sygnalizowania skarżącemu o niezakończonych sprawy w terminie określonym w art. 237 § 1 k.p.a. powstaje zarówno wtedy, gdy zaistniały przeszkody niezależne od organu, które uniemożliwiły terminowe załatwienie sprawy, jak i w przypadku zwłoki wynikającej z winy organu prowadzącego postępowanie.

W piśmie z dnia 4 marca 2016 r. wyjaśniono, iż cyt. *„Skarga pod poz. 1 w 2014 - skarga wpłynęła do urzędu w dniu 28.01.14, a do rady została przekazana 29.01.14. Rozpatrzenie skargi nastąpiło w dniu 29.02.14 tzn. z jednodniowym uchybieniem. Po wpłynięciu skargi aż do jej rozpatrzenia organ nie miał uzasadnionego przypuszczenia, że skarga nie zostanie rozpatrzona w terminie, stąd nie zawiadomiono o nie załatwieniu sprawy w trybie art. 36 k.p.a. Skargi poz. 2 w 2015 i poz. 3 w 2015r. wpłynęły w okresie*

wakacyjnym rady. Nie rozpatrzenie w terminie spowodowane było faktem, że wpłynęły w okresie przerwy wakacyjnej w obradach rady. Przez niedopatrzenie skarżący nie zostali poinformowani o przekroczeniu miesięcznego terminu do rozpatrzenia skargi.”

Przedmiotowe wyjaśnienia zostały uznane za przyczynę powstania ww. nieprawidłowości.

Ponadto ustalono, iż w przypadku skargi zarejestrowanej pod poz. 1 w 2014 r., która wpłynęła do Rady w dniu 28 stycznia 2014 r. Rada podjęła uchwałę nr XL/429/14 z dnia 28 lutego 2014 r. w sprawie rozpatrzenia skargi (...) na działalność Wójta Gminy Miękinia. Ww. uchwałą stwierdzono bezzasadność skargi w części, do której rozpatrzenia Rada była właściwa. Pismem z dnia 4 marca 2014 r. poinformowano skarżącą o sposobie załatwienia skargi. W tym samym piśmie pouczono skarżącą o organach właściwych do rozpatrzenia pozostałych kwestii zawartych w przedmiotowej skardze. Zgodnie z art. 231 k.p.a. jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ. W przedmiotowej sprawie skarżąca została poinformowana o organach właściwych do rozpatrzenia części zarzutów zawartych w skardze po upływie ponad miesiąca od daty jej złożenia. W toku kontroli zwrócono się do Przewodniczącego Rady Gminy Miękinia o wskazanie przyczyny przekroczenia ww. terminu. Niemniej jednak Przewodniczący nie ustosunkował się do powyższej kwestii.

Mając na uwadze powyższe ustalenia kontroli, należy podjąć następujące działania celem wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień w ramach kontrolowanych zadań:

1. W zawiadomieniu o odmownym załatwieniu skargi każdorazowo umieszczać pouczenie o treści art. 239 k.p.a., zgodnie z dyspozycją art. 238 § 1 k.p.a.;
2. W przypadku gdy do Rady dwukrotnie wpływa ta sama skarga rozpatrywać pierwszą z nich, a drugą traktować jako kolejny egzemplarz pisma i pozostawiać w aktach sprawy;
3. Każdorazowo analizować treść skargi w celu ustalenia organu właściwego z uwzględnieniem treści art. 236 k.p.a. oraz przepisów szczególnych innych ustaw;
4. W przypadku braku możliwości załatwienia skargi w terminie, bezwzględnie stosować sygnalizację wskazującą przyczyny zwłoki oraz nowy termin załatwienia sprawy w myśl art. 237 § 4 k.p.a. w zw. z art. 36 k.p.a.;
5. W przypadku stwierdzenia braku właściwości do rozpatrzenia skargi zawiadamić skarżącego o organach właściwych niezwłocznie, nie później niż w terminie siedmiu dni zgodnie z dyspozycją art. 231 k.p.a.;

W terminie do dnia **13 maja 2016 r.**, proszę o udzielenie informacji dotyczącej sposobu wykonania zaleceń, wykorzystania wniosków z kontroli lub przyczynach ich niewykorzystania albo o innym sposobie usunięcia stwierdzonych uchybień i nieprawidłowości.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

/ - /

Paweł Hreniak